טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 19:26
יציאת השבת: 20:32
רבינו תם: 21:01

ס"ט "העוסק התמיד" - תסיר ת"ט

תגובות והערות: 0506425002 ~ משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

274

גילוי: המקור לכל האסונות!

פרשת השבוע: פרשת שלח.

שומעים אנו בדורנו על כל כך הרבה אסונות, על כל כך הרבה חולים במחלות קשות, תאונות וגזירות קשות, והתרגלנו לצערנו לשמוע בשורות קשות המסירות את שמחת החיים ושלוות הנפש.

מחכה לך!

איך זוכים להישמר ממית הדין המתוחה? איך זוכים להארת פנים מהקב"ה ושמחה ונחת בחיים?

את התשובה לכך גילה החפץ חיים זצ"ל, בכנס גדול שנערך בימיו ואמר: כתוב בתורה בפירוש: "כי ה' אלוקיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת איביך לפניך, והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך". "ללמדנו", אמר החפץ חיים זצ"ל, כי סוד השמירה, ההצלה, וההצלחה היא הצניעות וכל המרבה בצניעות, מרבה בישועות. לכן, ביקש החפץ חיים באותו מעמד, להוסיף בצניעותה של מחיצת הנשים שהיתה בדורם.

בליל כיפור, רגעים לפני תפילת 'כל נדרי', עלה החפץ חיים זצ"ל לבמה והחל לדפוק על הבמה ולומר בדמעות שליש: "מי שרוצה קרבת אלוקים, מי שרוצה השראת השכינה בביתו ושמירה מכל האסונות, מי שרוצה כפרת עוונות, צריך דבר אחד: צניעות בבית"!.

החפץ חיים הזכיר בדבריו את דברי החת"ם סופר: "שתהיה האשה צנועה אף בביתה, ובזה תינצל ממלאך המוות המלא עינים".

בימי הגאון הצדיק, רבה של ירושלים, רבי שמואל סלאנט זצוק"ל, פרצה מגפה בקרב נשות הקהילה – נשים צעירות רבות נפטרו בעת לדתן בזו אחר זו, באורח פלאי ומשונה.

מגיפה משונה זו הטילה מורא ופחד על אנשי היישוב הישן בירושלים, וכולם נזעקו לביתו של הצדיק רבי שמואל סלאנט בדמעות ושחו לפניו על האסונות הנוראיים ואת מספר הנשים המוטלות בסכנה.

הם הציעו לערוך בדחיפות כנס תפילה לאמירת כל ספר תהלים, בכדי לבטל את רוע הגזירה.

רבי שמואל הצדיק הקשיב לדבריהם בכובד ראש והרהר דקות מספר. לבסוף, דחה את דבריהם ואמר: "זה לא יועיל", הוא הכריז, "עיקר התשובה היא שינוי המעשה!!. תחילה עלינו לברר בשל מה באה עלינו הרעה הזאת, ורק כאשר נבער את הרעה מקרבנו ונשפר מעשינו, יש תועלת בתפילות לכפר ולמרק מה שקלקלנו בעבר. בלא זה, הרינו כטובלים ושרץ בידינו".

הרב כינס את בית דינו והוחלט לערוך "שאלת חלום", כדי לברר בשל מה באה עליהם הרעה הזאת. התאספו כל אנשי ירושלים ויקיריה, וביניהם הרב, חברי בית הדין, מקובלים קדושים ואנשי מעשה.

במשך 3 ימים נערכו ימי צום ותפילה, ובסופם נערכה שאלת החלום המיסתורית.

ערכו כולם שאלת חלום, והתשובה שקיבלו בחלום לאחר 3 ימים היתה: "נסתלקה שכינה מישראל בגלל ה'שלייף' (החגורה של הנשים)".

באותם ימים, החל מישהו, למכור לנשות הקהילה חגורה שהידקה את בגדיהן וגרמה להבליט את צורתן ולמשוך עין להתבונן. מיד יצאה הוראה מבית דינו של רבי שמואל סלאנט זצ"ל להסיר את החגורות.

מתוך "סיפורים קטנים על מעשים גדולים"

בנות ישראל התמימות והצדיקות, שלא ידעו עד כמה מהווה חגורה זו למכשול והרהור, הסירו מעליהן יחדיו את ה"שלייף", והנה המגיפה נעצרה בבת אחת, ללא מחלות ומקרי מוות פתאומיים!!.

מקובל מפי צדיקים: שעל כל 'מודה' (אופנה) חדשה שמגיעה לעולם – מביאה מחלה חדשה לעולם, ל"ע!.

וכבר אמר החזון איש זצ"ל, שניתן לדעת כמה האשה היא יראת ה', לפי כמות דקדוקה בכיסוי שיער ראשה!.

החפץ חיים זצ"ל בכה ואמר: דעו לכם שכל האסונות והצרות הם ממידת הדין המתוחה על האדם עקב חוסר הצניעות בביתו, כי אשה ההולכת בצניעות מלבושיה ובכיסוי ראשה, זוכה לשמירה והגנה לכל בני משפחתה!.

הקב"ה מאיר עליה מאורו, שעיקר זכייתה של האשה בעולם הבא היא רק בזכות כמות צניעותה בעולם הזה!

כמה גזירות מבטלת מעליה יהודיה בדורנו אשר אינה מתפתה לאופנה הקורצת בדורנו ומתלבשת בבגדים צנועים שאינם צמודים – אשה כזו היא קודש קודשים! הקב"ה נמצא עמה בכל רגע ובכל שעה! אין קץ למעלתה ושכרה!

לרפואה פרנסה והצלחת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. אורי חי בן רינה. משה בן מרים, יעקב בן מלכה, הילה, לאה, מרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זיבו זוליחו, דליה בת ברוריה, שולמית בת חתון וברוך בן ג'ורג'יה, אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה דבורה.

לזווג הגון – לינור בת ברכה, יהודה בן מלכה, יעקב בן מלכה, יהודה צבי בן דבורה, אסי בן שולמית נצחונה.

זרע בר קיימא- חגית בת מרגלית, שרון בן מלכה, סיגלית בת מזל, מלכה בת מונס, פרידה בת עמליה, שלום בן יונה.

לעלוי-נשמת- הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מזל, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרת בת מזל. מזל בת דוד ובת שבע. יוסף בן גוהר. פואד לוי. יריב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק. רות בת נוסרת יצחק בן עליזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה. מרדכי חי ושושנה בני יונה ומנחם. אופירה בת רומיה. רחמים בן צ'חלה. אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי איפרגן, עובדיה כהני. לואיזה עליזה בת שמחה. זוהרה טימסטית בת מרים.

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו.
0506425002

האם מותר לבקר חולים בשבת? מה דינה של מציאה בשבת?

1) האם מותר לבקר חולים בשבת?

* מותר לבקר את החולה בשבת, ולא יאמר לו בדרך שאומר לו בחול, אלא אומר לו: שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא.
* מותר לנחם אבלים בשבת, אך אין מזכירין שום נחמה, אלא יושבים מעט, ומפייסים את האבלים בדברי מוסר ואמונה, לעודדם ולחזקם משברון לבם, ותו לא מידי. ויש שנוהגים לומר לאבל בשבת: שבת היא מלנחם ונחמה קרובה לבוא. ואמרו בגמרא, שבקושי התירו לנחם אבלים בשבת, ולכן מה שיש נוהגים שבכל ימות השבוע אין הולכים לנחם רק בשבת, לא יפה עושים.

***

2) מה יעשה עם מציאה בשבת?

* מצא ארנק או מעות בשבת– אסור ליטלו, אף על פי שירא פן יקדמנו אחר, ואף אם לוקחו ועומד תחתיו ואינו מעביר ד' אמות ברשות הרבים, אסור משום מוקצה. ומכל מקום יכול לדחוף את המציאה ברגלו למקום מסתור עד אחר השבת.

***

3) עד מתי יש לכבד השבת בבגדי שבת?

* נכון להישאר עם בגדי שבת עד אחר ההבדלה, ואם אפשר עד אחר סעודה רביעית. וכשחל ט' באב במוצאי שבת, אין להסיר את בגדי השבת קודם צאת הכוכבים.

***

4) מנהג ברכת הילדים בליל שבת:

* מנהגם של ישראל לברך הילדים בליל שבת, הן האבות והן הרבנים, שאז חל השפע וראוי להמשיכו על הילדים. וגם הבנים הגדולים מקבלים ברכה מאבותיהם. אך יש לדקדק שהצבור לא יגש לנשק את ידי הרבנים בעוד שאומרים עלינו לשבח, שכיון שהרבנים עסוקים בתפלתם, מה בצע בנשיקה זו אם אינם מקבלים ברכה. ונשיקת יד הרבנים יש בה תועלת, לפי שהם מחדשים בכל יום הלכות וכותבים ביד ימין, ושמאל מסייע לימין, ויש באצבעותיהם קדושת התורה כתובה באצבע.

***

מותר להתיז בשבת ספריי המתפזר בחלל האויר, ואין לחוש בזה משום זורה. וכן מותר להשתמש בשבת בבקבוקי בושם, שע"י לחיצה מתפזר מהבושם לחלל האויר.

מנהג ברכת הילדים בליל שבת - מתוך הילקוט יוסף -

סגולות להכנעת היצר ועלייה רוחנית!

1) **כותב ה'דברי יצחק':** "אדם הגוזז את ציפורניו בערב שבת וקורא שניים מקרא ואחד תרגום עד חצות היום – "אזי מובטח לכל השבוע שלא יבוא לידי עבירות חמורות".
2) **כותב ה'שולחן הטהור':** "הרוצה לפתוח את יומו עם רצון וחשק לעשיית טוב ומאיסה ברע – יקפיד מאד שלא להניח את רגליו על הארץ לפני נטילת ידיים של שחרית".
3) **כותב החיד"א הקדוש:** "אדם שיצרו מתגבר עליו ביותר ואינו מרפה ממנו – ירבה בלימוד משניות, שלימוד משניות מסוגל ביותר לבטל היצר הרע".
4) **מובא בשם ה'רוקח':** "אדם הרוצה להשיג השגות גבוהות ברוחניות ולעלות מעלה בתורה ויראת שמיים ואף לזכות לרוח הקודש – יקפיד לומר את תפילת 'ובא לציון' בכל יום בדקדוק, בכוונה רבה ובשמחה!".
5) **כותב המדרש תנחומא:** "אדם הרוצה להיות ירא שמיים, יקפיד ככל יכולתו לקיים מצוות קימה מפני תלמידי חכמים ולעמוד ממקומו בכל פעם שיראה תלמיד חכם.
6) שינה עם כיפה מביאה יראת ה' גדולה.

– מתוך 'עצה ותושיה' – 03-5707894 –

להיות רב החובל בבית

מתוך "שבילי השלום"
מהגיליון אשתך כמשפחתך

לעתים, בסיום הרצאות שלי על זוגיות במסגרת סמינר ערכים, אני רואה זוגות שיוצאים ואומרים זה לזו "שמעת את ההרצאה? עכשיו את\ה צריכ\ה להשתנות". כלומר, הם ממשיכים לגלגל את הכדור ביניהם, ולא בוחנים את עצמם לפני הכל.

"לא צדקת בדברייך אתמול. הדברים שאמרת לאחותך בטלפון הוצאו לגמרי מהקשרם, דמיון ומציאות שימשו בהם בערבוביה"... "ואתה טעית בכתובת כשביקשת ממני שארד למכולת בזמן לגמרי לא מתאים".

"באוכל שבישלת חסר מלח, ואולי שכחת שיש בעולם עוד כמה תבלינים. למה האוכל בבית הזה תפל כל כך?" "גם המשפטים שאתה אומר תפלים לטעמי"....

משפטי המחץ המשיכו למלא את האוויר ואת האווירה, מכלים כל חלקה טובה. הם חנקו והקשו את הנשימה אבל איש לא נטל יוזמה להפסיק את המצב העגום. באחד הימים הרגישה מירה כי השינוי מוכרח להתרחש. הבית כולו צמא לשינוי, אי אפשר להמשיך כך. מישהו חייב להפסיק את המחול חסר החן הזה, והמישהו הזה יהיה, הפעם, היא עצמה.

למחרת: "לתבשיל הזה יש טעם של כורכום. לא התכוונתי שתרוקני לתבשיל אחד את כל התבלינים שבארון, ובכלל כורכום אינו לטעמי". היא הוציאה פנקס ועט ואמרה בניחותא: "אני שמחה שאתה מפרט איזה תבלין אינו ערב לחכך. ארשום לפניי אילו תבלינים אתה מעדיף וגם את הכמות המדויקת, ומהיום והלאה אשתדל להתאים את התיבול לטעמך".

לשמע תגובתה הרגועה הוא הופתע, התבלבל ומיהר לתקן את הרושם: "לא הכללתי. בדרך כלל האוכל שאת מבשלת טעים ומתובל כראוי. רק אתמול הייתה התקלה עם המלח, ומשום מה כורכום אינו חביב עלי". היא הביטה בו בעיניים מופתעות. מעולם לא החמיא לה על האוכל שהיא מכינה.

היא שכחה שהיא הייתה היוזמת, ששינוי כללי הריקוד הוא בזכותה.

לא פעם אחד מבני הזוג נותן ביקורת כי משהו חסר בקשר. לפעמים מספיק שהאמיץ מבין השניים יביע נכונות ויתחיל בשינוי – והכל ישתנה.

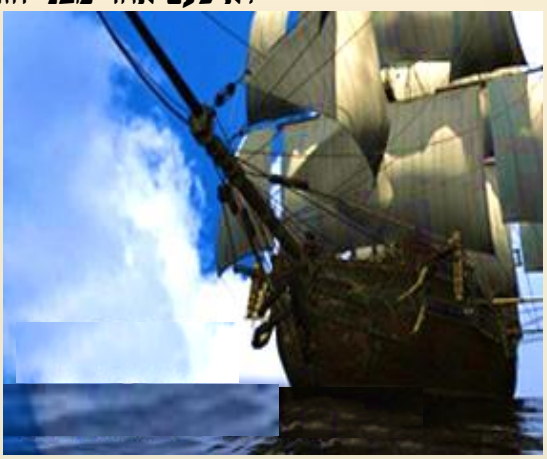

תשומת לב

ביקורת, למרות כל חסרונותיה היא בגדר תשומת לב. בעל וילדים שאינם מקבלים תשומת לב חיובית, מעדיפים לעתים למשוך אליהם ביקורת כדי להשיג תשומת לב כלשהי. משום כך, אם תרווי את צימאונם זה, ותעניקי להם תשומת לב חיובית ברוחב לב, הם לא ינסו לקבל תשומת לב שלילית על ידי התנהגות מעוררת ביקורת.

הפכי חיסרון ליתרון– בכל דבר אפשר למצוא יתרונות, גם באופי שמרגיז אותך מאוד ומעורר אותך לביקורת. אם תגלי את החיוב שבדבר, ממילא תימנעי מן הביקורת עליו.

לדוגמה: אם בעלך אטי לטעמך, הוא בוודאי גם סבלני וארך אפיים. בקשי אפוא ממנו להשתמש בתכונותיו אלו ללימוד עם ילדכם המתקשה; לחלופין, אם בנך מלא מרץ וכוחות, גייסי אותו לשטיפת הרצפות במים, לעבודה בגינה או לארגון חברת תהילים, במקום לנזוף בו שוב ושוב על שהוא אינו נח אף דקה אחת. נסו ותיווששו...

מוויתורים לא מפסידים!

מגזין שבועי לנשים
תמצית של מידות!!

האדם מטבעו אוהב את עצמו ודואג לעצמו לפני כולם, לכן אחד הדברים הקשים ביותר לאדם הוא הוויתור! לוותר בשביל השני, ולהשפיל את עצמי לכבודו של חברי.

בדרך כלל חושב שאם הוא יוותר לחברו אז הוא רק יפסיד מכך, אך הרב שך זצ"ל אמר: "מעולם לא ראיתי אדם שוויתר לחבירו והפסיד בגלל כך! כי מוויתור לא מפסידים!", חרץ הצדיק.

הגמרא מספרת על רב הונא בריה דרב יהושוע שנגזה עליו מיתה מהשמיים והיה חולה, אמר הקב"ה: "הואיל והוא תמיד מוותר לאחרים ולא מעמיד על מידותיו – גם מהשמיים לא נקפיד עליו", ויצא מחוליו כליל והאריך ימים.

ישנו מעשה מדהים שאירע לפני זמן קצר: זוג צעיר מהעיר בני ברק קבע פגישת היכרות, על מנת להקים בית כשר ונאמן בישראל.

הפגישה היתה מוצלחת וכל אחד מבני הזוג שמח מאוד על המציאה שזכה. לאחר מספר פגישות, הם החליטו להינשא. נפגשו המשפחות וערכו מסיבת 'ווארט' לסגירת התנאים לחתונה. התנאים נסגרו והשמחה היתה רבה.

והנה, לאחר כמה ימים הלך החתן לבדיקה בבית החולים ושם הוא מגלה שיש לו את המחלה הנוראה, ה' יצילנו. הצער וההלם שאחזו אותו היו נוראיים והוא עשה את דרכו לבית חותנו כדי לספר לו בצער רב על הבשורה הנוראה, שבגללה הוא מחליט לבטל את הנישואין עם בתו בצער נורא.

אבי הכלה שמע את הבשורה והצטער עד מאוד. בלב כבד הוא ריכז את המשפחה וסיפר להם על האסון הנורא ועל ביטול החתונה.

המשפחה היתה המומה ונדהמת, אך היתה אשה אחת שלא נרגעה.

היתה זו הכלה המיועדת, שקמה על רגליה ואמרה: "בשום פנים ואופן, אני לא מוותרת על הנישואין! אם הקב"ה גלגל שהדבר הזה יתגלגל אחרי סגירת ה'וואט', סימן הוא משמיים שאיננו צריכים לפרק את הנישואין בגלל כך. נכון שאף אחת לא היתה מסכימה להתחתן עם בחור החולה במחלה הנוראה, אך מכיוון שאני יודעת את הצער והאכזבה הנוראה שיגרם לחתן, לכן אני מוכנה לקבל על עצמי את כל זה, ולכן אני מבקשת שהחתונה תתקיים כרגיל – אני לא אצער יהודי! מאת ה' יצאה זאת", סיימה הכלה בתדהמה.

המשפחה, שבראשה אביה, ניסו להוריד אותה בכל כוחם מרעיון נורא זה, שכן עלולה היא להיות אלמנה צעירה ח"ו בעוד מס' חודשים, ולגרום נזק וצער גדול לחייה, אך הכלה גילתה כוחות נפשיים מיוחדים ואמרה שכיוון שיכול להיגרם צער כבד ליהודי שגם ככה נמצא בצרה, אני מקבלת עליי כל מה שיהיה, העיקר שלא אגרום צער ואכזבה ליהודי.

הכלה התעקשה ושני המשפחות היו המומים ונדהמים, אך לא הסכימו עם דעתה.

עד שלבסוף הוחלט ללכת אל הגאון הגדול, הרב חיים קנייבסקי שליט"א ולהיוועץ עמו – מהו הצעד הנכון לעשות על פי רצון ה' והתורה הקדושה.

נציגים ממשפחת החתן והכלה הגיעו לרחוב רשב"ם 23, בבני ברק אל ביתו של הצדיק, וסיפרו לו את כל המאורע.

הרב קנייבסקי שליט"א שמע את הדברים בתדהמה ואמר שמעולם הוא לא נתקל בעוצמה כזו של וויתור בשביל השני, עד כדי כך שישנה בת ישראל שמוכנה למסור את כל חייה, אך ורק כדי שלא יצטער ויתאכזב יהודי אחד שנמצא בצרה.

"ובגלל שכך", אמר הרב קנייבסקי שליט"א, **"קיימו את החתונה במועדה, ויהי רצון שהמחלה תיעלם כלא היתה"**, פסק הרב כשהוא מדהים בדבריו את נציגי המשפחות, שציפו לתשובה אחרת.

המשפחות התעדכנו בדברי הרב וקיבלוה באהבה, וההכנות לחתונה הוכנו במלא המרץ.

הגיע היום הגדול, והחתונה נערכה במלוא הדרה עם הרבה דמעות של בכי מצד אחד, ושמחה מצד שני.

כמה שמחה היתה באותו הלילה בשמים...

עברו מספר ימים, והחתן הלך לבדיקות בבית החולים, ושם מודיעים לו בתרגשות: "מזל טוב!"..., החתן הודה להם מכל הלב ואומר שהחתונה היתה לפני מספר ימים. ואז הרופאים מסבירים לו שהם מברכים אותו ומתרגשים בשבילו **כי המחלה לא נמצאת בגוף שלו!**

אין מושג לאן היא ברחה!... 'קיבלת חיים חדשים במתנה – שוב לכלתך לחיות בנחת ובשלווה', הודיעו לו הרופאים.

החתן לא ידע כיצד לעכל את הבשורה והתמלא כולו ברגש ובאושר ורץ מהר לביתו לספר לכולם את בשורת הזהב – בשורת החיים, אין מחלה! היא נעלמה ממש כלא היתה!.

הכלה והמשפחות התרגשו עד דמעות, החתן קיבל חיים חדשים והשמחה היתה מרוממת ונשגבה.

נציגים מהמשפחות הנרגשות, עשו את דרכם אל רחוב רשב"ם 23, כדי לספר לצדיק כיצד ברכתו התקיימה.

שמח כל כך הצדיק לשמוע את הבשורה ואמר להם: **"דעו לכם, אומנם היתה על החתן גזירה בשמיים, אך הוויתור ומסירות הנפש של כל אחד מבני הזוג היא זו ששינתה את הגזירה בשמיים".**

אומרים חז"ל: אתה מעביר ומבטל את רצונותיך בשביל יהודי אחר – הקב"ה יעביר ויבטל ממך דברים קשים בחייך!.

אמר הרב שך זצ"ל: "מעולם לא ראיתי אדם שוויתר והפסיד בגלל כך! מוויתור לא מפסידים בחיים!".

כל וויתור והעברה על המידות הכי קטנה שיש לאדם במשך היום: אם זה בתור ארוך בדואר, ואם זה לוותר על רווח של כמה שקלים כדי שלא לצער יהודי – הדבר הזה עושה רעש בשמיים, ומידת החסד שורה על אדם כזה ומעבירה מעליו גזירות קשות. לוותר, להעביר על המידות, להשפיל את עצמי: בבית, במשפחה, בעבודה – מקבלים בזכות זה מתנות גדולות משמיים, לא מפסידים מכך! תוותר – וה' יחזיר לך!

בשמים מתנהגים עם האדם בדין, כפי שהוא מתנהג עם אחרים. אם הוא מעביר על מידותיו ואינו מדקדק עם בני אדם שציערו אותו – לא ידקדקו גם עמו בדין. פירש רש"י: 'המעביר על מידותיו' – שאינו מדקדק למדוד מידה למצערים אותו ומניח מידותיו והולך לו... 'מעבירין לו על כל פשעיו' – אין מידת הדין מדקדקת אחריהן אלא מנחתן והולכת"

אחים נעלמים

הסיפורים האמיתיים מאחורי הכותרות

ר' חיים ויטאל הקדוש, תלמידו של האריז"ל כותב שכנגד כל 248 האיברים בגופנו יש את 248 מצוות העשה, וכנגד 365 הגידים שבגוף האדם, יש 365 מצוות לא תעשה. הקב"ה מדבר עם האדם במשך היום ומאותת לו ע"י דברים שמביא עליו, ולפי המכה שקיבל, יכול להבין מה מאותתים לו.

מספר הרב כתריאל משולמי שליט"א:

סיפר לי אב יקר אחד, סיפור שקרה לו עם בנו, שממנו נוכל ללמוד מוסר גדול לחיים.

בוקר אחד מתעורר בנו בן ה–9 משנתו, והנה הוא רואה שכולו מלא נוצות מהכרית שעליה ישן.

הילד קיבל זאת קצת קשה, והחל רוטן: "למה זה קרה לי?"... אביו ששמע את דבריו, השיב לו בציניות: "כנראה חלמת שאכלת מרשמלו בלילה, ובבקר הסתבר שאכלת את הכרית עם הנוצות, ואלו הן השאריות". אולם הבן לא נרגע ואמר לאביו: "לא על זאת אני רוטן, אלא אני חושב למה זה קרה לי?"...

אביו ניסה להרגיעו ואמר: "כנראה הכרית היתה קרועה, ולכן התמלאת בנוצות".

אולם בנו לא נח ואמר: "אבאל'ה לא הבנת אותי נכון, אני מתכוון למה ה' יתברך גרם לי, שאתמלא בנוצות?"....

המשיך האב ואמר: "אין ה' עשה לך זאת, אלא אתה לעצמך! בגלל ששכבת עם כרית קרועה, גרמת לעצמך להתמלא בנוצות".

אך בנו של אותו אב שסיפר לי את הסיפור לא נח ולא שקט, והחל לחשוב מדוע דוקא זה, קרה דוקא לו?! תוך כדי שהוא מתנקה ומתכונן ללכת לתלמוד תורה.

לאחר כעשר דקות, אמר הבן לאביו בפסקנות: "אבא, אני יודע למה זה קרה לי!".

"למה?", שאל אביו המופתע והמאושר מעצם ההתבוננות וחשבון הנפש של בנו.

"כי פעם כשהייתי הולך לסבתא לשחק עם התרנגולות בביתה, הייתי רודף אחריהן ומרים אותן מהנוצות הגדולות של כנפיהן, ולא פעם הם גם נתלשים ממקום. ועכשיו באו הנוצות, וטפחו על פני מידה כנגד מידה.

אביו הנדהם שמע את הדבר ושתק.

לאחר מכן סיפר לי האב: "נסעתי לכולל, ומשום אצה לי הדרך. מיהרתי והרשתי לעצמי לחצות "פס הפרדה" בדרך, בלי לשים לב שניידת משטרה עוקבת אחרי.

לאחר כדקה, שמעתי באמצע נסיעתי "בת קול" מאחור שאומרת: "אתה עם הקטנוע, עמוד בצד"!, ואכן לא היתה זו, אלא קריאת המגרב של המשטרה שעקבה אחרי, ועצרה אותי באשמת חציית "פס הפרדה".

מספר האב: "ניגש אלי שוטר חמור סבר, ואמר לי: אתה מודע לכך שחצית פס הפרדה?

ניסיתי לעשות את עצמי תמים, ושאלתי את השוטר כשאני מביע פרצוף תמיה: "מה, פס הפרדה? מה אסור לחצות פס הפרדה עם הקטנוע? אז רגע בשביל מה יש 'פס הפרדה'?".

השוטר שניכר עליו שהיה מיומן ומוכן גם לטיפוסים צדיקים כמוני, בין רגע זרם איתי ואמר לי בפסקנות: "טוב, אני מבין שאינך יודע שאסור לחצות פס הפרדה, לכן ניאלץ לשלוח אותך לעשות תאוריה מחדש, ועד שתעבור את התיאוריה מחדש, רשיונותיך ילקחו ממך!", ואכן הוא ביקש יפה פרטים אישיים ורשיונות, וחזר לניידת לרשום דו"ח.

לאחר שהלך לניידת, נזכרתי בחשבון הנפש עם 'הנוצות' שאירע עם בני בבוקר, והתחלתי גם אני לעשות חשבון הנפש ולהתבונן ולדבר לעצמי עם בוראי:

"תראה איזה ליצן אני, הרי את חברי עצרו לפני שבוע על אותו מקרה, והוא קיבל על כך קנס 250 ₪.

וממש לא התאים לי, ממש לא! לתרום סכום כזה למשטרה או למדינה בעל כורחי.

התחלתי לדבר עם ה' ואמרתי לו: "אבא, אם אני חייב 250 ₪ לצדקה או למעשרות, ולא שילמתי אותם, אז בבקשה אני עכשיו מתחייב את הכסף הזה למטרת צדקה לנזקקים שצריכים.

דבר שני, הבנתי את הבעייה איתי, שכן השוטר (שהוא שליח ה') הודיע לי שאני מואשם שחציתי את "פס ההפרדה".

לכן ברגע זה אני מקבל עלי שלא לחצות את "פס ההפרדה" של החוק, וכמובן שזה כולל גם את "פס ההפרדה" של התורה ומצוותיה".

עכשיו לאחר שהסדרתי את העניינים ביני לבין קוני, נגשתי בביטחון לשוטר שהיה בניידת ואמרתי לו בחיוך: "בזכותך הבנתי היום, שמי שחוצה "פס הפרדה", הוא עובר על החוק, ומקבל קנס!"... "הבנת נכון", הנהן השוטר בראשו, והמשיך לרשום את הדו"ח.

המשכתי לומר לו: "זה לא משנה אם הוא עובר על החוק של המדינה, או שהוא עובר על חוק של התורה, בכל אופן הוא מתחייב בקנס, אלא אם כן הוא מודה באשמה ועושה תשובה".

לפתע הרים השוטר את עיניו, הרהר מעט, ואמר: 'כיון שאתה מודה באשמה ומקבל עליך להשתפר, נסתפק רק באזהרה! שכן "מודה ועוזב ירוחם".

הודאתי לו על השיעור באמונה המאלף, ואמרתי לו: "ובזכותך, גם תרמתי 250 ₪ לצדקה, לברכה והצלחה של כולנו". הוא חייך במבוכה וברכני, וכך נפרדנו לשלום".

לסיכום: יסורים הם לשון מוסר, וכשהאדם מבין את מטרת חמת הקב"ה עליו, ומיד שב בתשובה, אין בהם צורך יותר, ושב ורפא לו!

וכן אמר דוד המלך (תהלים עו, יא) "כִּי חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָּ, שְׁאֵרִית חֲמֹת תַּחְגֹּר".

בכל ייסורים שהקב"ה נותן לאדם הוא בא לאותת לו שיעשה חשבון נפש ויתקן הדברי!

תרמת סט ש"ח וזיכית מאות משפחות בכל הארץ!

חשבון בנק דואר 20–783–220.

כל המלמד את בן עם הארץ תורה.

אפילו ה' גוזר גזירה – הוא מבטלה!

הדקדשה המרכזית!

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שירה בת ליאת, אלעד בן אסתר, ומשפחת רפאל.

לזיווג הגון: הילה ושמואל רונן בני שושנה, אביבה בת בלה, מלכה מרינה בת ריבה.

לזרע של קיימא: סיגלית בת מזל.

לחזרה בתשובה: רפאל בן תמרה נקדם.

לעילוי נשמת: תמר נקדם בת מזל, גבריאל בן סמינה.

תגובות: 050-6425002

מחוב: משה בניל 9, ת"א, אפס' אחיאל.

daniel777achiel@gmail.com

מזל טוב לאלעד אוזן ליום נישואיו שתזכו להקים בית כשר ונאמן!

יש לכם מאמר? סיפור? פוגים פיסוס בעלון? פנו אלינו...

גמ"ח ספרי ברית מילה וחנוכת בית: 054-7770805

חידה: אִיּוֹ וְזֶה קִיבְּלָה צַרְעַת עַד יְמֵינוּ וּמִדּוּעַ?

[illegible]